

Una din armele husarului

Unul din soldați nemți cari merg la braț cu fratele de arme husarul maghiar:

Ei, Bruder, Husar — nu-i miare că muscalul fuge de tine, că tu pe lângă sabie îl străpungi și cu mustață!

Halal de tine!

Durerea cea mai mare.

Trei ostași plecau la luptă...

Palid și cu fața suptă
Plângea unul și oftă
— »Vai de biată maica mea!«...

Altul din cei trei ostași
Și mai tare se bocea:
— »Vai de bieți-mi copilași!«

... »Dar, tu frate, tu ce lași
Despărțindu-te de țară?«
Pe al treilea întrebă,
Câtiva curioși din noi.
»Jalea-ți pare mai amară
Lacrimile-ți mai șuvoi,
Curg decât celorlalți doi
Cari pleacă la război!«

Ca trezit prin proaste glume,
Că l-au turburat din plâns
Brav ostașul le-a răspuns:
»Plâng... că n'am penime n'lume!«

Îtig la bătaie.

Bietul Îtig să săturase: patruzeci de zile concentrat în tabără, pe câmp, fără nici o legătură cu restul lumii civilizate. Desperat, cuprins de dorul nevastei și a copiilor, lăsați acasă, Îtig cere să fie scos la vizită medicală.

O cocioabă de scânduri, cu tavanul jos și pereți văruiți pe dinăuntru, închipue spitalul de campanie.

Vine rândul lui Îtig.

— Ce ai? se pregătește medicul să-l examineze.

— D-le doctor, e aproape o săptămână de când vederea a început să mi se împăengineze, scurtându-se din

zi în zi. Mi se pare că am devenit — miop!

Medicul stă și se gândește cum ar putea să-l prindă cu minciuna. Sunt atâția, cari umblă să prostescă militia.

— Și zici că nu vezi bine?
— Ca prin sită, d-le doctor!
— O să te supui la un examen.

Îtig îngrozit că tot nu cumva să-l prindă medicul cu mâța 'n sac, arată repede spre un colț al baracei.

— D-le doctor, ca să vă convingeți uitați-vă colo, vedeți cuiul ăla bătut în grindă?

— Il văd.
— Eu nu-l văd deloc!

Cei trei vânători: Englezul, Francezul și Muscalul

Esisera la vînat acești trei vînători în nădejdea unei bogate prăzi; cu care credeau să se întoarcă în scurtă vreme acasă. Dar iată ce pățiră. Esind la hotar, se întîlniră cu golul în cale. O

babă bătrînă chiar și după credință Muscalului înseamnă neneroc. De opt luni se află mereu la vînat, și pînă azi n'au fost în stare să »prindă« nimica! Prada ca 'n palmă.

Slăbiciunea șefului de tren
de Al. Cazaban

Așteptam sosirea trenului, într-o stație mică, fără sală de așteptare, fără un singur adăpost, pentru călători, împotriva crivățului care sufla ca în Bărăgan. Când frigul începu să mă răzbească, și când, mai ales, am aflat că mai erau două ore pînă la sosirea trenului, n'am mai putut răbda și am cerut vicle șefului de stație să mă lase să intru în biroul său. M'a primit îndată, fără să mă mai întrebe de nume, de unde viu și încotro mă duc. Se vede că nu eram eu singurul care-i cerea pentru întâia dată un așa adăpost. Șeful încă tînăr, mai avea și două ajutoare, — doi telegrafisti cași la rândul lor, se grăbiră să-mi arate un scaun. M'am așezat lângă sobă, oare cum îngrijorat să nu-i supăr cum va din lucru, sau din vorba lor. Mă temeam de asemenea ca mirosul de iuft al cizmelor mele de vânătoare să nu le pară greoi, și să-l facă pe șeful de stație să aibă o părere de rău că m'a primit, așa de repede, în camera lui de lucru.

Da se vede că erau deprinși cu tot felul de oameni, cari nici nu se sîchisiră dacă cizmele'mi mirosseau a iuft sau a toval. Iși văzură de lucru, ca și când n'ași fi fost acolo. Numai, într'un rând, șeful, dînd cu ochii de cartușiera care-mi strîngea mijlocul, mă întrebă:

— De încalte, după atîta oboseală, ai împuscat ceva?

— Nimic.

Se amestecară în vorbă și cei doi telegrafisti și pe negîndite ne pomeneirăm vorbind de vânătoare, de prătina asta care te face să-ți primejluiești uneori chiar și sînzătatea.

Bucuros că începusem să mă mai încălzesc, încercăntam tot ce spuneau ei, deși în mine credeam altfel.

Cînd eram mai în toial vorbii, mă surprinsă deodată, câteva acorduri de vioară, și, înainte să-mi dau seama de unde vin, răsună îndată melodia unui vals.

Șeful clipi din ochi, surzînd:

— Ei ai dracului Calinescu!... s'a pus pe muzică acu...

Atunci, îmi dădui seama că valsul venea din camera de alături care răspundea printr'o ferestruică mică, pă trată, fără geam. Era biroul macagilor, și al acariilor.

— E șeful trenului de marfă numărul 128, mă lămurii șeful de stație.

Cîntă bine din vioară... E artist... Cîntă și pe la nunți.

— Și e țețit! — întări unul din cei doi telegrafisti. — Poți să discuți cu el orică... Și politică și literatură... Știe și francezește... N'a făcut de el haz, d-l Inspector al diviziei cînd Pam văzut întăia dată?... A vorbit cu el în francezește!

Prin ferestruica pătrată, l'am văzut pe cîntăreț pe o bancă, trăgînd din arcaș, cu capul plecat, cu ochii strălucind de o ciudată îndușoare. Doi acari oboșiți și un lampist cu hainele lustruite de ulei de raptă, îl ascultau tăcuți, legîndu-și capul după ritmul cîntecului.

— Vrei să-l chem aici? mă întrebă șeful. Să vezi ce fel de om!..

Fără să mă aștepte ce spun, se apropie de ferestruică și strigă:

— Călinescu!... Nu vii în corco?... Ce stai acolo... E mai cald la noi...

Călinescu nu se lăsa mult rugat, și veni la noi, zîmbind, cu vioara subsoară. Negricios la față, avea trăsături aspre: părul cărunț aproape alb.

Privirea fugă în toate părțile ca și cum ar

fi voit să descopere mai multe lucruri deodată. Șeful îi dăte mîna, și îndreptându-se spre mine, mi spuse:

— Uite, îți recomand pe domnul Călinescu, șeful trenului de marfă...

Apoi așezîndu-se la masa lui de lucru, adăugă ghumînd:

— Acu vorbiți între dumneavoastră... Să vezi, domnule, câte mai știe și șeful nostru de tren.

După ce ne-am strîns mîna, ne-am pîrîit cîteva clipe, fără să știm ce să ne spunem. Vioara lui însă, 'mi dăte îndată un prilej de vorbă:

— Cum văd îți place muzica?

— Se poate să nu-mi placă?!... Mă inebunesc... Ei, da că mi-ar permite subjal... Toată ziua așa cîntă... De dimineață pînă'n seară!... Da așa!... Ce vrei sunt »deletant!... Decidez la »prima vista«.

— Foarte bine... Frumos din partea dumitale...

— Apoi, ce să-mi pierd vremea degeaba cum fac ceilalți colegi! — se porni șeful de tren. Eu, domnule vezi... uite: mie 'mi place arta... viața de artist!... D'apoi ai cetitu!... Cine mă întreacă?... Cînd 'mi cade o carte 'n mîină, nici n'o las pînă ce n'o dau gata... Romane, poezii... eu citesc, tot... N'am citit eu într'o noapte pe »Murgăreț?« și doar eram de serviciu a doua zi... De ce să-l faci, dacă e așa de frumos romanul ăsta...

— Care roman?

— Scene din viața bohemilor... Nu știi?... Din viața muzicanților... Știi d'ăla cari trăiesc sub căciulă... nu plătesc pe la biruri, da vezi, în sufletul lor sunt oameni de treabă și învățați... Și eu, pot să zic sunt un fel de... bohem... uite cum trăi vezi: d'apoi, pe unde n'am umblat eu?!... Am cîntat și în taratul cu lăutari... Am fost și în Egipt!...

Zece staturi medicale

- I.
Dacă vrei să nu răcești
Nu umblă'n haine domnești.
- II.
Când nu ți-s toți boii-acasă
Caută-i, nu stă trist la masă.
- III.
Cauze de nervozitate
Sunt — conturi neachitate.
- IV.
Pentru fiere la ficat
Nu-ți ajută avocat.
- V.
Când pe gât simți o arsură
Mai oprește în beătură.
- VI.
Cu mămăligă și cu brânză
N'a murit Român de rânză.
- VII.
Vinarsul este bun de leac,
Dar leac nu-i bun la orice fleac.
- VIII.
Vita nu mănăcă ce nu-i place
Ș'asa nici în spital nu zace.
- IX.
Un bou, mai lesne-i de curat
Decât — »măgarul încălțat«.
- X.
Ce ne lipsește-i — doftoria
Cari să vindece — prostia...

PROTECȚIE ...

Oșterii germani cari luptă în Carpați, povestesc aceste două istorioare interesante:
Pe alzia din Bois de Boulogne, la Paris, un gene-

ral întâlnește un voluntar de 22 ani, viguros, de o înfățișare herculiană.
— Dar ce-i, — întrebă generalul pe tânărul aristocrat francez — nu ești la front? Cum se poate una ca asta?
Tânărul soldat, clipește șiret din ochi și șoptește generalului:
— Protecție...
A doua istorioară sună:
Lingă Reims, un general german dă în tranșee de un glotaș de 62 ani, cu ochelari, cu barbă căruntă, și cu o chelle uriașă.
— Dar ce-i — întrebă generalul surprins pe bătrînul soldat — ce cauți d-ta la front? Cum se poate una ca asta?
Bătrînul soldat german, clipește șiret din ochi și șoptește generalului:
— Protecție.
Ori-ce comentariu de prisos.

Nu-i de lipsă.

Judele (cătră martor): Înainte de ce te voi pune să juri, trebuie să-ți explic ce este jurământul.
Martorul: Nu-i de lipsă, d-le jude, că am mai fost eu închis pentru jurământ fals.

Animal de casă.

Invățătorul: Iancu Blegu să-mi numești câteva animale de casă!
Iancu Blegu: Calul, boul, vaca, cănele, porcul...
Invățătorul: Și porcul de cănel!

D'ale lui Mitică.

Actualmente, Mitică e cel mai ocupat locuitor al României... după d-nii ministrii. Eri, de exemplu, un prieten al său văzându-l c'aproape fuge pe stradă, strigă după el:
— Un'te duci, mă?
— Monșer, — îi trimete Mitică o bezea cu mâna — lasă-mă că n'am timp: mă duc la bărbier, să-mi rad barba!
— În cazul ăsta, de ce n'o lași să crească?
— Păi nu-ți spusei: fiindcă n'am timp!

— Da, da a fost! — întări șeful de stație... E voiajat, îi spun eu...
— Și muream poate de foame — urmă șeful de tren — dacă n'aveam sripca la mine... Prin câte n'am trecut eu... Numai să aibă timp să m'asculte cineva!... Am cântat și la șatani!... N'am făcut avere, da știu că am trăit!... Nu'mi pare rău...
— De ce să-ți pară rău?... Cea mai frumoasă viață!...
— Ti place și duminică?
— Și deodată, măsurându-mă în grabă, se lumină parcă:
— Mi se pare că nici dumi tale nu-ți prea place să stai locului... Pari a fi un fel...
— ...De pierde-vară, vrei să spui — împlinii eu vorba lui.
— Ba nu zic asta, ferească Dumnezeu... da, spuneți drept, ce meserie, — cum să zic, — profesie aveți?
— Apoi, ce să spun? Iacă sunt și eu un fel de necel de al lui Murger... Scriu pe la gazete... Călinescu se bucură:
— Vezi ea fisolog! Cunose îndată pe o persoană după fizionomie!... Uite, domnule, cum se nimeri! Va să zică: scrii?... Să trăiești!... și ai venit după vânat? Numai după asta?
— Numai după asta!...
— Așaj pătimă!... și ce ai de gând să faci?... Vrei să te întorni la București?...
— Ce să mai stau, dacă nu găsesc nici un fel de vânat...
— Apoi, p'aci cnuți dumneata vânat?... Prin locurile astea nu-i nimic... De geaba ți pierzi vremea! La Cernavoda, domnule acolo e vânat din berechet!...
— Știu... da cum să mă due acolo?... În direcția ceia n'am nici un tren, până diseară...

Șeful de tren fără de multă gândire zise:
— Hai, domnule, că te due eu cu trenul meu de marfă...
Șeful de stație îi făcu un semn cu ochiul, pe care nu l'ași fi înțeles dacă admiratorul lui Murger, n'ar fi răspuns:
— Eu răspund, domnule șef, Dumneata fă-te că n'ai văzut nimic.
— Bine, eu nu zic nimic, — răspunse șeful stației, — da vezi să nu vă prindă șeful de la Cerna-Vodă... Știi că a mai amendat odată pe un șef de tren...
Lasă să mă amendeze!... Nu-mi pasă...
și cum un sgomot de tampoane, îl vesti că trenul de marfă era aproape de plecare, mă luă pe sus:
— Hai, domnule... ia-ți pușca și să plecăm!...
Ne suirăm într'un vagon de marfă, prefăcut în biurou de manipulare. O masă de scris, pătată de ulei și smoală, un scaun și câteva kizi cu fundul întors, alcătuiau mobilierul acestui biurou ambulant.
Cum porni trenul, Călinescu își frecă mâinele cu bucurie:
— N'ai idee ce bine 'mi pare că te pot servi!
Apoi, îmi povesti, cu însufletire, crâmpiele din viața lui de aventurier, și prin câte a trecut până ce n'ajuns șef de tren.
Până la Cerna-Vodă, mai avem de trecut prin trei stații, și de câte ori mașina fluera, vestind apropierea unela din ele mă ascundeam în fundul vagonului, de teamă să nu fiu cumva descoperit.
Da șeful mă îmbărbăta:
— N'ai nici o grijă domnule!... și chiar de te-o vedea cineva?... Ce-mi pasă!... Ei, și dacă m'o-

amendă... Atita pagubă! N'am mai fost eu amendat!... Ai auzit de Marion?...
— Am auzit...
— Ei bine... pentru ei am plătit 50 de lei amendă. Tot așa l'am luat în vagonul de marfă... Eram atunci pe linia Titu-Câmpulung. Și vezi: și azi sunt mândru că l'am putut servi. Am de la el scisori de mulțumire... Mi-a trimis și două cărți tipărite de el... cu dedicații... Mă uit la ele ca la oicoană.
— E drept... da... vezi, n'aș vrea să te amendeze și pentru mine... și, cine știe, poate să capeti o pedeapsă mai mai mare... să știi, când ajungem la Cerna-Vodă, eu sar pe cealaltă parte a vagonului. De ce să mă vadă șeful?...
— Nicl să te gândești! — se împotrivi șeful. — Dumneata să te cobori ca toată lumea... Eu răspund. Lasă să vadă șeful cum știu eu să servesc pe un scriitor...
Mă gândeam: »Cine dracu m'a pus să intru într'un așa bucluc?« și ca să-i mai tai din entuziasm, i-am spus:
— Uite, eu, nu sunt un scriitor așa de cunoscut!... Se prea poate ca șeful de stație, nici să nu fi auzit de mine!
Șeful de tren mă întrebă grăbit:
— Păi, dumneata n'al tipărit cărți?...
Căslu că-i nimerit să-i răspund:
— Încă nu... Poate voi tipări mai târziu...
— Cum nici o carte n'al tipărit?... făcu șeful, ocupându-se să-și atâpânească un gest de neplăcere. Iar când fluieratul mașinei vesti apropierea Cerna-Vodei, îmi zise aproape încruntat:
— Hai pregătește-te!... Cum ținem de macaz, să sări... că trenul merge acolo încet de tot, și pas... și mi deschise ușa care dădea, de cealaltă parte a șiretor, spre câmp...

Cântecul ginte țigănești.

I.

Țigancă gintă e mătrează
Întrale lumii ginte mici,
Ea poartă 'n frunte-o neagră creată
Ce spărie pe cei pitici,
Menirea ei tot înainte
Vara în umbră, iarna la foc,
De are mănă și plăcinte
Iar dacă nu, dă de noroc.

II.

Țigancă gintă nu se luptă
Pentru-a pământului comori,
Cu toate astea ea se nfruptă
Din traista gintilor surori.
Și 'n ziua cea de judecată
Când acest neam va fi 'ntrebat»
«Tu ce-ai făcut pe lume cioară?»
Ea va răspunde: «Am furat!»

Zamă cu carne.

— Ucenicul: Doamnă maistoră,
zama arde tare.

— Maistora: Sufală măgarule, ca
să se răcească.

— Ucenicul: Eu aș suflă, da mie
teamă, că-mi sboară carnea din blid,
așa-i de multă.

Din carnetul unui tare însurat.

Nu înțeleg cum a putut fi atât de
prost Adam, să lase pe Dumnezeu să-i
rupă o coastă, ca să-i facă din ea o
nevastă.

Mie uneori îmi vine să-i rup coastele
nevastei mele, ca să scap de ea.

Corsete, umbrele, ciorapi, mănuși specialități.

Legătoare la foale și coapse. Corsete pentru
sete tinere, corsete pentru ținerea dreaptă a
corpului. Apărător de corsete. Țiitoare de piept
recomandate de medic

GERŐ MÁRKUS, BUDAPEST
la Király Színház, VII., Király-u. 69.
Telefon 62-68.

GHICITURI

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați-l.

Care este secretul?

Aflați-l.

Editor și redactor responsabil:
Dimitrie Bărbăntiu

PELCZ ÉS TSA

Budapest, VI., Felső-erdősor 16.
Telefon: 60.

Spețerie, delicatose, conserve,
cognac, șampanie, vin, bere și
.. alte articole de căsnicie. ..

Intreprinderea Ardeleană pentru cultivarea untului

[și specialități de delicatose

Budapest, VIII., József-körút 38.

Aducem la cunoștința On. public, că am deschis
în VIII., József-körút 38 un depozit principal
pentru unt ardelenesc, care-l vindem proaspăt cu
prețurile stabilite pentru prăvăliile orașului.
Asigurăm On. public de cel mai conștientos
serviciu.

Comande din provincă se expediază
în aceeași zi prin poștă.

Szondi Károly

spețerie, delicatose, cafea, zaharicale
Budapesta, IX., Mester-u. 3.
(Colțul străzii Angyal.) Telefon: József 51-76

Cel mai potrivit izvor pentru cumpărări
echitabile!

KNÖPFLE R MÄRK

Casă pentru costumuri de femei și copii confecționate.
Budapest, VII., Garai-utca 27. szám.

Asortiment permanent și bogate de bluze, rochii,
neglijouri pentru dame costumuri și de pardesiuri
pentru dame și copii. — Haine de doliu se con-
fecționează în 6 ciasuri. — Serviciu prompt.

Szidon Béla

Măcelar

Budapest, Saray-tér 19.

Telefon: József 13-50.

Schwarz Zsigmond

ciasornicar și guivaergiu
Budapest, VII., Wesselényi-u. 30.

Deposit de tot soiul de ciasornice, obiecte de aur
și bijuterii execuție modernă plăcută.
Serviciu prompt. Prețuri solide. Execuție precisă.

Aranjamente și rafturi Portaluri hătute cu aramă
pentru vitrine. Lucrări în aramă.

Intreprindere p. iluminatie „Concordia“

intreprindere concesionată pentru lucrări electro-
tehnice pentru montaj electric, de gaz, și lucrări de
galvanizare și nichelare.

Budapest, VII., Kazinczy-utca 3.

Varga Sándor

Negustor de spețerii, delicatose, vinuri, tee, rum,
ape minerale și fructe sudice

Budapest, VII., Baross tér 20. sz.
(Vis-à-vis de statuă.)

Mátyásföld, în casele Hotelului mare (Magyarszálloda.)
Telefon p. Bpesta 146-77. Telefon p. Mátyásföld 1

Cumpărați

„CALENDARUL CUCULUI“

și

CALENDARUL FOII ILUSTRATE

Prețul 30 fileri,

iar pentru poștă 5 fileri. —

30 calendare 6 cor. 72 fil.

trimise franco.

Amândouă calendarele sunt în-
tocmite cu text deosebit, in-
teressant și distractiv. — Se
poate comanda dela administra-
ția foil noastre.